

ВТОРИЯТ КОНЦЕРТ

Вторият концерт в програмата на Мартенските музикални дни принадлежеше на струнния квартет „Димов“.

Съставът на квартет „Димов“ е сравнително млад, но вече утвърден не само у нас, но и в чужбина. Той е лауреат на международните конкурси в Будапеща (1963 г.) и в Лиеж (1964 г.). Тези големи успехи не са случайни. Те са плод на безспорни качества, които бяха показани по най-прекрасен начин из неделния концерт в залата на Музикалната гимназия.

Преди всичко пръзят впечатление изключителната зрялост и професионална сръчност. Съставен от талантливи музиканти, озладели до съвършенство инструментите си, квартетът е постигнал забележителен ансамбъл, който може да се справи с най-трудни задачи. Програмата си квартетът изнася с очевидна лекота и въпреки голямото стилово разнообразие (бяха изпълнени кuartети от Моцарт, Равел и К. Илиев), той намираше веднага точната атмосфера.

Като първи номер от програмата беше изпълнен квартет от Моцарт в до-мажор. Квартетите от Моцарт със своята специфика винаги са били едно трудно преодолимо препятствие за всеки състав. Квартет „Димов“ обаче свири Моцарт безпогрешно. Във верни темпа, с точна интонация, пластична и умело нюансирана динамика, той поднесе един свеж, деликатен и жизнерадостен Моцарт. За съжаление в разработката и кодата на четвъртата част, в старанието си да не намалят бързата пулсация на музикалната линия, те допуснаха известна нерзност и ритмическо разклащане.

Безспорно силата на квартет „Димов“ е в съвременната му-

зика. Изпълнението на квартета от Равел говори красноречиво в полза на това твърдение. Докато в Моцарт те бяха прецизни интерпретатори, то в Равел бяха вдъхновени съавтори. Разполагащ с богати изразни възможности, квартетът направи един блестящ фойерсерк от звуци и багри. Квартетът от Равел бе изсвирен просто на един дъх с голям замах и виртуозност. Всеки един от изпълнителите блестеше със своите качества и въпреки това ансамбълът запазваше удивителна спойка. Бихме искали да пожелаем само една по-строга формална организация, защото квартетът на Равел в това изпълнение прави по-силно впечатление в отделните си детайли, отколкото цялостно.

Във втората част бе изпълнен квартет № 2 от К. Илиев. Първата част — Пасакалия — бе изсвирена мрачно, сурово, с внушително изграждане. С много драматична и наситена звучност беше изпълнена и третата част. Но втората и четвъртата части бяха едно от най-добрите постижения изобщо за целия концерт. Изключително трудните интонационни, ритмически и технически проблеми бяха разрешени по най-блестящ и убедителен начин.

Концертът на квартет „Димов“ е ярко звено от поредицата концерти на нашия музикален фестивал. Хубаво е, че организаторите на Мартенските музикални дни са поканили един от най-добрите наши квартети, за да продемонстрира високите постижения на българското камерно изкуство. Надяваме се, че срещата на русенската публика с квартет „Димов“ не е последна и няма да бъде само при тържествени случаи.

Т. Мусев